

uimus. Moritur A. D. 977. vt legitur in Annalibus Hepidanni, non vt Stumpfius scribit anno 996. Testimonia veterum hæc sunt:

Hepidannus anno 977. Otto Imp. Augustus, & Purchardus Dux, & Vdalricus Episcopus, & nepos eius Adelbero, & Vdalricus Comes, & Ekkehardus Monachus isto anno de hoc seculo recesserunt.

Hepidannus iunior in Vita S. Wiboradæ: Tempore, quo venerabilis Gralo congregationem S. Galli rexit, fuit in ea quidam frater nomine Ekkehardus, vir totus ex sapientia virtutibusque factus, &c.

Tiutburgius in Ephemeridibus Augusto: XVI. KAL. obiit Ekkehardus Decanus, de Enkinfurt, quod habet Ger. Blarrarius.

Stumpfius Chronic. lib. 2. cap. 5. Erloß ward durch Tyrannen von männlichen verhaft/ vnd kam in solchen Vnfall/ daß er an Leib vnd Gemüth abkam/ so viel/ daß man ihm seinen Dechan Egarten / vom Geschlecht von Jonschwyl zugab/ ein geschickten Mann/ der gab männlichen Red vnd Antwort von des Abts wegen: vnd was also sein Pflager biß auff Zukunft R. Othen / ohn welches Bewilligung vnd Vorwissen die Mönch der Abtey halben keine Enderung fürnehmen bedörffend.

Idem lib. 5. cap. 5. Abt Ulrich rpfchirt fünff Jahr/ vnd verließ das Leben am 21. Febr. Anno Dom. 996. in welchem Jahr auch der alte vnd vermährte Mönch Ekkehardus verschied.

Alter EKKEHARDVS, qui MINOR vel IUNIOR & PALATINVS nuncupatus, Senioris ex sorore nepos, vir eruditus & acutus, Latinæ Græcæque linguæ (quod illo seculo perrarum in Alamannia) ignarus. Præfuit primū scholæ vtriq; Claustrali (quam vocant) & Canonica, id est, Interiori & Exteriori, & cum magna quidem laude. Demum Portarii Claustralis officio præfectus, inuitus licet, concessit in Ottonum Anlas, satagente Haduiga Sueuiæ Duce, cuius ille præceptor fuerat in arcibus Dwielanis, euocante Imperatore. Quo vbi peruenit, illico à Cæsare in Senatū legitur, eiq; fit à consiliis secretis, Capellanus, & Ottonis iunioris pædagogus. Scripsit præter varia epigrammata, quæ circumferuntur, sequentiam de S. Desiderio, *Summis conatibus*, & sequentiam *Diei*. Excepit acta colloquii habiti inter Ottones, patrem & filium de electione Notkeri Abbatis S. Galli. Notas scribendi apprime peritus Ottoni Imp. commodus exstitit Capellanus & Secretarius. Moritur ann. Domin. 996. Fallit enim Stumpfius, qui seniore Ekkehardum in eum annum produxit. De illo Herimannus Contractus anno 990. *Vdalricus Abbas, & Eggehardus Magister doctus in Cænobio S. Galli obiit.*

Tertius EKKEHARDVS, qui & ipse MINOR dictus ab historico Ekkehardo, respectu videlicet superioris, cuius fuit cōsobrinus: Senioris vero itidē similiter ex sorore altera nepos, vir, vt Ekkehard. ille scribit, idonee litteratus, Diaconus primo, post Decanus & ipse. Quid ediderit, nusquam exprimitur à scriptorib. Monasterii. Scripsisse tamen, quum & scholis præfuerit, & ab Hadwige Sueuiæ Duce, cui ab Ekkehardo Palatino fuerat commendatus, ad scribendum stimulatus, mihi nullum fit dubium.

Quartus EKKEHARDVS, qui & ipse IUNIOR cognominatur, tum in manuscriptis, tum à Burckardo, auctor est huius libri *de Casibus Monasterii Moguntia constitutus iussu Aribonis Archiepiscopi*, cuius utebatur familiaritate, *vitam Waltharii Manusfortis*, quam Ekkehardus senior puer etiam, vt i supra memoratum, pueriliter cōscripserat, emendauit & elimauit. Eiusdem rogatu cōposuit *Benedictionum librum* carmine, quem ante hos annos Monasterio S. Galli dedicauimus. Mandatu item Imperatricis ibidem commorans descripsit *Psalterium in linguam Barbaricam*, id est, Germanicam, à Not-

A 2 kero